

Tα τελευταία χρόνια όλο και περισσότεροι οργανισμοί επιδεικνύουν ενδιαφέρον για θέματα αειφορίας, εκπονώντας κοινωνικούς απολογισμούς, ενώ στην ίδια κατεύθυνση αρκετές χώρες ενσωμάτωνται την αειφορία στο εθνικό νομικό *corpus*. Αυτό συμβαίνει γιατί ακόμη κι αν η Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη (EKE) δομήθηκε σε εθελοντική βάση, οι αυξανόμενες ανάγκες και οι παγκόσμιες εξελίξεις υποδεικνύουν ότι η οικοδόμηση ενός βιώσιμου μέλλοντος χρειάζεται κάτι παραπάνω από καλή πίστη.

ΤΟ ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΚΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Με αυτό το σκεπτικό και ακολουθώντας το παράδειγμα της Δανίας αλλά και άλλων ευρωπαϊκών κρατών, η Νορβηγία εισήγαγε πρόσφατα νομοθεσία για την έκδοση απολογισμών αειφορίας, μία απόφαση-σταθμός στη ρύθμιση της εταιρικής διαφάνειας για το σκανδιναβικό κράτος. Η πρόθεση έγινε γνωστή τον περασμένο Νοέμβριο, με τον υπουργό Εξωτερικών της Νορβηγίας να ανακοινώνει τη νέα πολιτική, η οποία θα είναι βασισμένη στην αρχή *Report or Explain*, σύμφωνα με την οποία οι εταιρείες οφείλουν να λογοδοτούν όσον αφορά στις επιδόσεις αειφορίας, διαφορετικά πρέπει να αναφέρουν τον λόγο που δεν το κάνουν. Η πρόταση πέρασε τον Απρίλιο, υπερθεματίζοντας τη χρήση του προτύπου GRI, αποτελώντας σημαντική εξέλιξη για τη νορβηγική κυβέρνηση, η οποία φαίνεται να αντιμετωπίζει τη διαφάνεια ως επιτακτική για τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ της κοινωνίας και της αγοράς. Το υπουργείο Οικονομικών επιβλέπει την υιοθέτηση της νομοθεσίας, καθώς και τα μεταβατικά μέτρα που χρειάζονται, ώστε να τεθεί σε πλήρη ισχύ. Οσον αφορά στην ουσία του νομοθετήματος, ιδιαίτερη σημασία δίνεται στον σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα και στην ανάγκη ενσωμάτωσης πε-

«Νομοθετώντας για την αειφορία»

► ΤΩΝ | ΗΛΕΚΤΡΑ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ - ΒΙΚΥΣ ΤΟΠΑΛΙΔΟΥ

Είναι φανερό ότι η θεσμοθέτηση ενός ισχυρού νομικού πλαισίου που θα υποχρεώνει τις επιχειρήσεις να δημοσιεύουν μη οικονομικά στοιχεία διαφορετικά να λογοδοτούν, είναι πλέον γεγονός, τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε επίπεδο ωρών...

ριβαλλοντικών ανησυχιών και καταπολέμησης της διαφθοράς. Ξεχωριστή βαρύτητα έχει όμως και ο χρηματοοικονομικός τομέας και οι υπεύθυνες επενδύσεις, οι οποίες φαίνεται να επηρέαζουν την εξέλιξη της EKE στην χώρα.

Το νομοθέτημα αυτό δεν αποτελεί την πρώτη εκδήλωση ενδιαφέροντος της χώρας για την εταιρική υπευθυνότητα, αλλά περισσότερο τη συνέχεια μίας μακροπρόθεσμης δέσμευσης.

Το 1998, με πράξη νομοθετικού περιεχομένου, η Νορβηγία απαίτησε όλες οι εισηγμένες εταιρείες να συμπεριλάβουν θέματα αειφορίας στις εκθέσεις της διοίκησης, ενώ το 2009 η κυβέρνηση ανακοίνωσε το πρώτο White Non Paper για την Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη. Η έκθεση τοποθετούσε την EKE σε ένα περιβάλλον παγκόσμιων εξελίξεων, με διακριτούς τους ρόλους της κυβέρνησης, της κοινωνίας των πολιτών αλλά και του ιδιωτικού τομέα όσον αφορά στην αναφορά των επιδόσεων αειφορίας. Ακόμη, η έκθεση εξηγεί πως οι οδηγίες του προτύπου GRI μπορούν να υιοθετηθούν από

τις επιχειρήσεις, μεγιστοποιώντας την εταιρική διαφάνεια.

Τι γίνεται όμως στην υπόλοιπη Ευρώπη; Στον ευρωπαϊκό χώρο δραστηριοποιούνται περίπου 40.000 μεγάλες επιχειρήσεις. Η εκπόνηση και η δημοσίευση απολογισμών αειφορίας διαφέρουν ανάλογα με τα κοινωνικοοικονομικά χαρακτηριστικά κάθε χώρας, ωστόσο το ενδιαφέρον για την EKE γίνεται όλο και πιο έντονο με απόδειξη τη συστηματοποίηση της νομοθεσίας.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΜΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Με αφορμή την πρόταση που κατέθεσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή την 16η Απριλίου 2013, σχετικά με την τροποποίηση των Οδηγιών (8/660/ΕΕΚ και 83/349/ΕΕΚ) για τις ετήσιες και ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις, άνοιξε πάλι ο διάλογος για την ανάγκη ρύθμισης της αειφορίας.

Σε ευρωπαϊκό επίπεδο η προτεινόμενη τροποποίηση επιχειρεί να προσδώσει υποχρεωτικό χαρακτήρα στη δημοσίευση μη χρηματοοικονομικών πληροφοριών, συμπεριλαμβανόμενων πληροφοριών

σχετικά με περιβαλλοντικά και κοινωνικά θέματα. Η υποχρέωση αυτή θα απευθύνεται σε επιχειρήσεις που κατά μέσο όρο απασχολούν περισσότερους από 500 εργαζόμενους και είτε ο ισολογισμός τους υπερβαίνει τα 20 εκατ. ευρώ, είτε ο καθαρός κύκλος εργασιών τους υπερβαίνει τα 40 εκατ. ευρώ.

Η πρόταση φαίνεται να απαλλάσσει τις θυγατρικές εταιρείες από την εν λόγω υποχρέωση υπό την προϋπόθεση ότι θα υποβάλλεται από τη μητρική εταιρεία ενοποιημένη ετήσια έκθεση, η οποία θα πληροί τους προβλεπόμενους όρους. Επιπλέον, προβλέπεται η υποχρέωση για τις εισηγμένες εταιρείες να παρέχουν πληροφορίες για την πολιτική τους σε θέματα πολυμορφίας.

Καινοτομία της ευρωπαϊκής πρότασης αποτελεί το γεγονός ότι η μη χρηματοοικονομική έκθεση θα αποτελεί υποχρεωτικό μέρος της ετήσιας οικονομικής έκθεσης (Integrated Report), ακολουθώντας έτσι το παράδειγμα της Γαλλίας και της Νοτίου Αφρικής. Ειδικότερα, η Γαλλία τον Απρίλιο 2012 εφέρμοσε το άρθρο 225 του νόμου *Grenelle II*, σύμφωνα με το οποίο υποχρεώθηκαν όλες οι εισηγμένες και μη εταιρείες αλλά και οι θυγατρικές ξένων εταιρειών, εφόσον είναι εισηγμένες ή εδρεύουν στη Γαλλία αντίστοιχα, να ενσωματώνουν στις ετήσιες οικονομικές εκθέσεις τους, τις περιβαλλοντικές και κοινωνικές συνέπειες που έχει η επιχειρηματική τους δραστηριότητα. Ειδικά οι μη εισηγμένες εταιρείες υπάγονται στη ρύθμιση, εφόσον υπερβαίνουν τα αριθμητικά όρια που θέτει ο νομοθέτης.

Η Νότιος Αφρική αποτέλεσε παράδειγμα προς μίμηση δύο χρόνια πριν από το 1994, με τον τροποποιημένο νόμο *King III*, με τον οποίο υποχρέωσε όλες τις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο του *JSE*

εταιρείες, να δημοσιεύουν την οικονομική ετήσια έκθεσή τους ενοποιημένη με τη μη οικονομική.

Νομοθετικές ρυθμίσεις σε θέματα αειφορίας έχουν και άλλες χώρες όπως η Δανία, η Σουηδία, η Σιγκαπούρη και η Αυστραλία, οι οποίες έχουν στρέψει το ενδιαφέρον τους κυρίως σε αξιολόγηση της περιβαλλοντικής συμπεριφοράς των επιχειρήσεων (πράσινες εκθέσεις), ή σε θέματα κατασκευής και ακίντων και δεν έχουν ακόμη ακολουθήσει το *Integrated Reporting*. Αντίστοιχο είναι και το παράδειγμα της Μεγάλης Βρετανίας, η οποία εξέδωσε τον Ιούνιο οδηγίες για την υποχρεωτική δημοσίευση περιβαλλοντικών θεμάτων που αφορούν εισηγμένες εταιρείες, συμπεριλαμβανόμενης της υποχρεωτικής αναφοράς σε θέματα εκπομπών αερίων, που επιδεινώνουν το φαινόμενο του θερμοκηπίου.

Είναι φανερό ότι η θεσμοθέτηση ενός ισχυρού νομικού πλαισίου που θα υποχρεώνει τις επιχειρήσεις να δημοσιεύουν μη οικονομικά στοιχεία διαφορετικά να λογοδοτούν, είναι πλέον γεγονός, τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και επίπεδο χωρών.

Ενώ ψευδεί την παραπάνω αλλαγήν, η EuroCharity διοργανώνει το *Sustainability Forum 2013*, που θα πραγματοποιηθεί στις 4 Οκτωβρίου 2013, στις εγκαταστάσεις του *ALBA Graduate Business School at The American College of Greece*, στο πλαίσιο του οποίου θα πραγματοποιηθεί ειδικό workshop με θέμα «Regulating Sustainability».

Η κυρία Ηλέκτρα Λυμπερόπουλου είναι Marketing & Communications Manager, EuroCharity και η κυρία Βίκυ Τοπαλίδου είναι Partner, G. Mourgelas & Associates

Sυνεχίζει τις επενδύσεις τη στο κομμάτι της καινοτομίας και της αντιμετώπισης σοβαρών και χρόνιων παθήσεων η φαρμακευτική **MSD** (Merck Sharp & Dohme), η οποία ξεκίνησε τη λειτουργία της στην Ελλάδα τον Ιούνιο του 2010 απασχολώντας σήμερα περισσότερους από 230 εργαζόμενους.

Αποτελεί θυγατρική εταιρεία του πολυεθνικού ομίλου **Merck & Co**, με έδρα το New Jersey, που απασχολεί 86.000 εργαζό-

MSD: Η ραλτεγκραβίρη νέο όπλο κατά του HIV

μένους σε 140 χώρες σε όλο τον κόσμο, ενώ λειτουργεί με την ονομασία Merck στις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά και με την ονομασία MSD στην Ευρώπη.

Πρόσφατα η εταιρεία ανακοίνωσε νέα δεδομένα από τα τελικά αποτελέσματα 5ετούς μελέτης εμπλουτίζοντας τα χαρακτηριστικά της ραλτεγκραβίρης, μετά από σχετική έγκριση της Αμερι-

κανικής Υπηρεσίας Τροφίμων και Φαρμάκων (FDA). Η ραλτεγκραβίρη είναι αναστολέας ιντεγράρησης που ενδείκνυται για την αντιμετώπιση της λοίμωξης από τον ιό ανθρώπινης ανοσοανεπάρκειας (HIV-1) σε ενήλικες ασθενείς, ως μέρος συνδυαστικής θεραπείας κατά του HIV.

Τ